

TEKNIIKAN MUSEOLEHTI

RESIINA

4 ■ 1981

56

ISSN 0356-0600 13. vuosikerta
Helsinki 20.12.1981 painos 1700 kpl

RESIINAN toimituksen osoite:
RESIINA PL 795 00101 Helsinki 10
postisiirtotili 1657 94-4

Päätoimittaja: Matti Bergström

Toimitusneuvosto:

Jaakko Liede, kanslianeuvos, pj.
Pentti Markkanen, museonjohtaja
Ismo Leppänen, dipl.kielenk.
Antero Kalliomäki, oik. yo.
Matti Bergström, tutkija, siht.

Osoitteenmuutokset suoraan:
Kustantajyhdistysten sihteeri

Kustantajat:
Museorautatieyhdistys ry
Suomen Rautatiehistoriallinen Seura ry
Suomen Teknillinen Museoyhdistys r.y.
Tekniikan museon säätiö

TEKNIIKAN MUSEOLEHTI RESIINA on kiskoliikennealan ja yleistekniikan historian harrastajien sitoutumaton tieteellinen aikakausjulkaisu, joka ilmestyy vähintään neljästi vuodessa.

RESIINA jaetaan kustantajyhdistysten jäsenille maksutta jäsenlehtenä.

Ilmoitushinnat pyydettyinä.

Julkaisijyhdistysten jäsenten rivi-ilmoitukset:
Ensimmäinen rivi 3:-- sekä jokainen seuraava rivi tai sen osa 1:--. Rivi-ilmoituksen yhteydessä julkaistavasta kuvasta veloitetaan kuin se olisi normaali tekstirivi.

© Copyright

Tämän painotuotteen sisällön jäljentäminen ilman toimituksen sekä tekijän kirjallista lupaa painamalla, monistamalla, äänittämällä, valokuvaamalla tai muilla tavoin kielletään 8. päivänä heinäkuuta 1961 annetun tekijänoikeuslain nojalla.

All rights reserved under International Copyright Convention. No part of this publication may be reproduced in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, without permission in writing from the editor and the author.

Painopaikka:
Loimaan Kirjapaino, 32200 Loimaa

Seuraava RESIINA eli 1 ● 82 ilmestyy helmikuussa. Lehteen tarkoitettun aineiston on oltava toimituksessa 15.1.1982 mennessä.

RESIINALLA

TARVITSEMME TIELIIKENNEMUSEON

Maamme itsenäisyyden aikana maantieliikenne on kokenut mullistuksen, jonka merkityksen voimme vain aavistaa. Rauhallisen idylliset hevosajoneuvoja varten rakennetut sotatiet ovat muuttuneet kestopäälysteisiksi autoteiksi. Kun ennen tiet johtivat kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään, pyritään ne nykyisin ohjaamaan niiden ulkopuolitse. Kestiekievarien tilalle ovat tulleet bensa-asemat baareineen, motellit, leirintäalueet ja jos minkälaista muuta yrittäjää. Teillä vilisee mersua ja sitikkaa, rekkaa ja linjuria, autoa joka tarkoitukseen.

Voidaan sanoa, että uudistunut maantie on synnyttänyt oman kulttuurinsa, maantiekulttuurin. Se sisältää hallintoa, lakeja, erilaista valvontaa, maisemanhuoltoa ja tietysti suunnittelua, rakentamista, kunnossapitoa kesällä ja talvella, siltoja ja losseja ja paljon muuta itse tiehen liittyvää. Tiellä tapahtuva, tien "houkuttelema" liikenne ja sitä välittömästi palveleva huolto muodostaa oman laajan alueensa, joka edellyttää omat määräyksensä, valvontansa ja ohjauksensa.

Meillä jo on erilaisia liikennemuseoita, rautatiemuseo, merenkulkumuseo, useita auto- ja ilmailumuseoita sekä tie- ja kanavamuseot perusteilla. Rautatiemuseo, merenkulkumuseo ja ilmailumuseot voitaneen kehittää liikennemuodon kokonaisuudessaan kattavaksi. Sen sijaan automuseot ovat verraten pieniä ja keskittyneet lähinnä eri aikakausilta olevien, lähinnä henkilöautojen esittelemiseen. Niistä tuskin on kehitettävissä tieliikennemuseo. TVL:n intresseissä lienee pelkästään tiemuseon perustaminen ja ylläpitäminen.

Mitenkähän olisi, jos automuseot keskittäisivät toimintaansa ja ryhtyisivät yhteistyöhön tiemuseon kanssa. Toiminta voitaisiin ehkä aloittaa jonkinlaisen keskusrekisterin ja maantieliikenteen kokonaisuudessaan käsittävän museosuunnitelman avulla. Kummin tehtävän voisi hoitaa vaikkapa Suomen Teknillinen Museoyhdistys.

2.11.81/J.L.

Kansikuva:

Vantaankoski 1890-luvulla: vasemmalla vastavalmistunut vesilaitoksen pumppurakennus siltoineen, oikealla Lindströmin Värjäämö ja kemiallinen pesula, joka purettiin 1902. Kuva Tekniikan Museo/Helsingin kaupungin museo/E. Rundman.